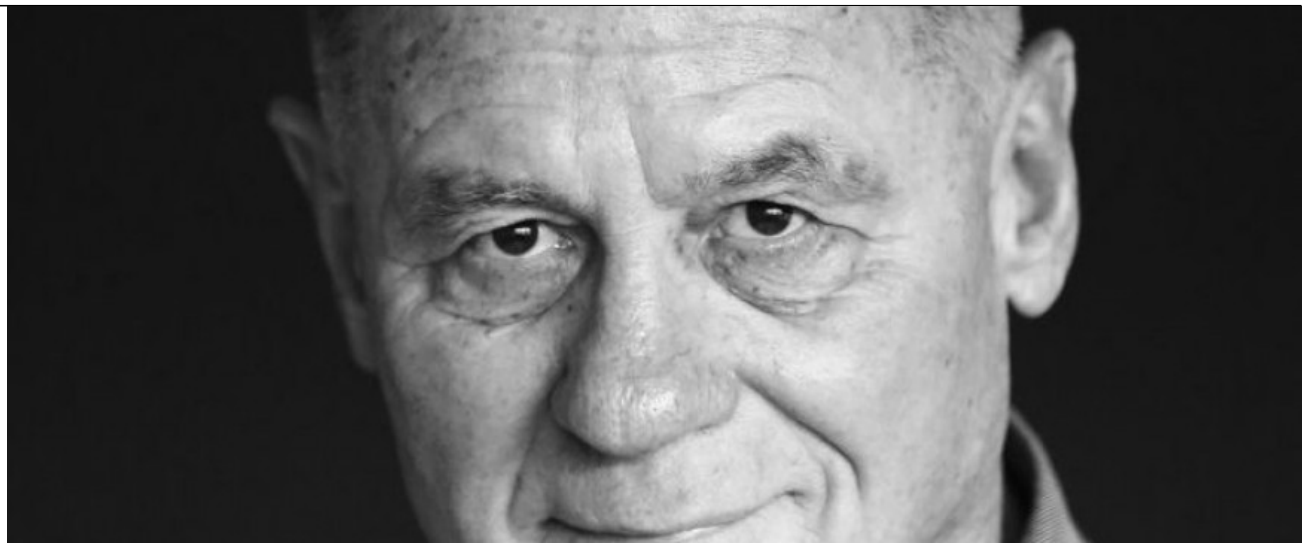

Lovas István: Minden véletlen

2012 június 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az antiszemitizmus elleni harc jegyében csütörtökön Brüsszelben rendezett nemzetközi európai parlamenti konferencián az érdekl?d?ket az Antiszemitizmus Európában cím? vonzó, elegáns külsej? brosúra várta a terem bejáratánál.

A Martin Schulz európai parlamenti elnök el?szavával megjelent füzet országonként sorolta fel a 2011-es és 2010-es év általa kiemelt 2-3 antiszemita incidensét. Hazánk két bejegyzéssel szerepel benne. Az els? így hangzik: „Jelenleg a magyar politikai arénában vészterhes irányzat tapasztalható. A leggyalázatosabb példa erre a MIÉP.” A füzet két agytröszt forrásaira támaszkodik. Az egyik a tel-avivi egyetemen az antiszemitizmust és rasszizmust tanulmányozó Mose Kantor központ, a másik az amerikai Rágalmazás Elleni Liga. Az említett ténybeli tévedés – mondjuk így – mer? véletlenség. De kétségtelen, okot ad a rúgások egyik kívánalmának kielégítésére, azaz „a minél jobban fáj, annál jobb” alapelvéhez.

Az els? Orbán-kormány idején a The New York Times 2000. január 3-i számában cikk jelent meg arról, hogy a MIÉP a jobbközép koalíció tagja, és hogy az akkor balliberális körökben közellenségnek számító Pokol Béla a Független Kisgazdapárt elnöke. Nemcsak ez a tévedés volt mer? véletlen, de az is, hogy amikor a Times olvasói levelet kapott ténybeli tévedésér?l, azt a történelmi h?séghez ragaszkodását mindenekfelettinek nevez? vezet? amerikai lap nem közölte. És mer? véletlen volt az is, hogy ezt a cikket a lap archívumából kés?bb törölték.

Az írók nemzetközi PEN-klubjának darmstadti, német központja május 18-án aggodalmas nyilatkozatot bocsátott ki az emberi jogok helyzetér?l az Európai Unióban. A nyilatkozat egyetlen országot nevez néven: Magyarországot. Ami szintén mer? véletlen még akkor is, ha a mindenkori jobboldali budapesti kormányokat nem különösen kedvel? Charles Gati tanácsai mentén haladó amerikai Freedom House szervezet szerint a sajtószabadság terén például Románia jóval rosszabbul áll nálunk.

De vannak más véletlenek is, amelyek csak azoknak a nem kívánatos elemeknek adnak táptalajt, akik – iskoláskorukból Martinovics Ignác történetére is emlékezve – nem az összeesküvés-elméletekben, hanem az összeesküvésekben hisznek. Mint az az amerikai kommentel?, aki els?nek f?zött megjegyzést a Business Week cím? amerikai hetilap internetes portálján június 22-én megjelent cikkéhez, amely arról ad hírt, hogy ötven amerikai törvényhozó hívta fel Orbán miniszterelnököt az antiszemitizmus elítélésére. A hozzászóló – akinek a nyugati média fórumain általánosan jelenlev?, igen szigorú moderátori hálón kellett átcsúsznia – azt írta, „kongresszusi képvisel?ink ismét más nemzetek ügyeibe dugják az orrukat. A »lobbi« nyilván jól fizeti ?ket, hogy bohócot csináljanak magukból… De miért nem aggódnak azért, hogy Izraelben fekete afrikaiak ellen a kormány támogatásával folyik a rasszista er?szak?” Amely er?szakot az amerikai Alternet.org nev? portál pogromnak min?sítette, megjegyezve, hogy ottani törvényhozók a szudáni menekülteket rákfenének és befurakodóknak nevezték, majd ígéretet tettek deportálásuk azonnali megkezdésére. Ami meg is történt, írta a cikk, bírálva a nyugati f?sodratú sajtó szinte egyöntet? hallgatását az ügyr?l, megemlítve a brit Guardiant mint kivételt.

Józan ésszel azt hihetnénk, hogy a diszkriminációk és különféle izmusok ellen harcolók érdeke is lenne a furcsa

gondolatokat szül?, nyilván csak látszólagos véletlenek számának csökkentése. A világnak mintegy kétszáz országa van. A rasszizmus és antiszemitizmus elleni harcosoknak nem lenne érdemes Magyarországgal holnaptól kezdve ennek arányában foglalkozni? Különösen Toulouse vagy Breivik után…

Lovas István - mno.hu

Ajánló